

Úsmev

kráčam dneškom
chodidlami narážam na tupé kamene len
zdá sa, že pred sebou mám ďalší bezfarebný deň

bezfarebný deň, už koľký v poradí ?
sivé mračná smútku držia ma v objatí
trpký pocit samoty sa vo mne hromadí
studený vietor prudko dušu mi ochladí

možno, len lúč slnka vyfarbil by deň
možno, len krátky úsmev by zmenil ho na sen

len jeden úsmev a všetko je zrazu iné
svet naokolo náhle zmyselne plyní
už nemusím hľadať potešenie v kine
už nemusím byť utopená v splíne

chcem ponechať si úsmev
a zahodiť masku aj kostým
chcem ponechať si úsmev
a dať zbohom dňom horkým
chcem ponechať si úsmev
pod nebom, ktorým stojím
chcem ponechať si úsmev
len tak, cítim sa svojim